

GLASTRÅD, m. 2. Hårfin, spunnen tråd af glas.

GLASTYG, n. 3. Glänsande, sidenartadt tyg, väft af glastrådar.

GLASTÅNG, f. 3. pl. — *tånger*. Tång, som begagnas af glasarbetare.

GLASTÅRAR, m. 2. pl. (fys.) Se *Bataviska tårar*.

GLASUGN, m. 2. Ugn, hvori glaset smältes vid ett glasbruk.

GLASUR, glasy'r, f. 3. Glaslikt eller också endast glänsande öfverdrag af ett ämne på ett föremål (t. ex. på lerkärl, tänderna, o. s. v.). [-syr.]

GLASVÄTSKA, f. 1. (anat.) En med tunna, klara hinnor genomväfd, genomskinlig vätska, som fyller ögats större rymd bakom kristall-linsen, emellan denna och näthinnan.

GLASÖGA, f. 4. pl. — *ögon*. 1) Konstgjord öga af glas, insatt i stället för det naturliga, då detta af någon orsak utfallit. — 2) Naturligt öga, som har ett glasartadt utseende.

GLASÖGD, gläsö'gd, a. 2. Säges om person ell. häst, hvars ögon hafva ett glasartadt utseende.

GLASÖGON, n. 4. pl. Slipade glas, som, infattade i bågar, sätts för ögonen, för att dermed stärka synförmågan. *En par g.* — *Ss. G-sfodral*.

GLASÖGONSKAJMAN, ---kåjmann, m. 3. En art krokodil, 10 fot lång, gröngrå, med mörka gördlar. *Crocodilus sclerops*.

GLASÖGONSORM, m. 2. Ett slags ostindisk orm, 3 till 4 alnar lång, brunlog, under hvit, med en brun, glasögonlik teckning på halsen; hufvudet betäckt med sköldlika fjäll i fyra tvärrader; ytterst giftig; dyrkas af Malabarerna. *Vipera Naja*. Kallas äfv. *Naja*.

GLASÖRT, f. 3. Se *Sodaört*.

GLATT, a. 1. 1) Jemn, slät, glänsande och hal. *G. is, hud, yta*. *Poleradt elfenben är g.* (Fig.) *G-a ord*, se *Hala ord* (under *Hal*). — 2) (sjöf.) *Gifva ett g. lag*, afskjuta ena sidans af ett örlogsfartyg alla kanoner på en gång.

GLATT, adv. (fam., mindre brukl.) Helt och hållet, rasibus. *Allt är g. bortsopadt*.

GLATTA, v. a. 1. Se *Glätta*.

GLATTHET, f. 3. Egenskapen att vara glatt.

GLATTPIL, f. 2. Ett mindre träslag, utmärkt för sin vackra växt, och hvars bark blifvit begagnad som surrogat för kinabark. *Salix amygdalinus*.

GLAUBERSALT, gläub'rsållt, n. 3. Svafvelsyradt natron, hvilket råas, såsom biprodukt, vid flera kemiska operationer, och begagnas i läkekonsten såsom ett lindrigt och kylande laxermedel.

GLES, a. 2. 1) Ej tätt sammanstående. *G. säd, skog. G-t hår, skägg. G-a träd*. — *Motsats*: Tät. — 2) (om sammanhängande kroppar) Tätt uppfyllt af små håligheter, ej tät. *En g. kropp. G. väf*. — *Motsats*: Tät. — *Syn*. Porös.

GLESHET, f. 3. Egenskapen att vara gles. — *Motsats*: Täthet. — *Syn*. (för bem. 2) Porositet.

GLESNA, v. n. 1. Blifva gles. *Håret g-r, när man blir gammal*. — *Glesnande*, n. 4.

GLEST, adv. Ej tätt, med långa mellanrum. *Träden stå g.*

GLESTÅND, a. 2. Som har glesa tänder.

GLETE, n. o. m. sing. Se *Silfverglitt*.

GLETSCHER, glä'tsch'ér, s. (t.) Se *Glacier*.

GLI, n. 4. 1) Liten fiskunge. — 2) (kollektivt) Småfisk, som endast begagnas till bete.

GLIDA, v. n. 3. (Impf. *Gled*. Sup. *Glidit*.) 1) Sakta röras nedåt på en glatt, sluttande yta. Man säger vanligen *Glida ned, utföre*, t. ex.: *Luta ej på bordet: pennknifven g-der då ned*. — 2) a) Sakta röras framåt öfver en yta. *Båten g-der öfver den spegelklara sjön. Skyarne g-öfver den klara himmelen*. — b) Smyga. *Han gled undan som en skugga*. — *Glidande*, n. 4.

GLIHÅF, m. 2. pl. — *håfvar*. (fisk.) Håf med mycket fina maskor, till fångande af gli.

GLIMMA, v. n. 1. Blänka, glänsa (egentl. som glimmer). *De förgyllda tornspetsarne g. i (mot) solen*. (Ordspr.) *Det är icke allt guld, som g-r*, det yttre skenet bedrager ofta. — *Syn*. Se *Lysa*. — *Glimmande*, n. 4.

GLIMMER, m. sing. (mineral.) Benämning på flera till det yttre ganska lika, men till kemisk sammansättning ganska olika mineralier, dock alla med starkt metalliskt skimmer och alla innehållande flusspatsyra med vatten. Arter deraf äro Marienglas och Kattguld. — *Ss. G-blandad*.

GLIMMERJORD, f. sing. Se *Glimmersand*.

GLIMMERKALK, m. sing. (mineral.) Ett slags kalk med inblandad glimmer.

GLIMMERMERGEL, m. sing. (mineral.) Ett slags mergel med inblandad glimmer.

GLIMMERSAND, m. sing. Sand, med inblandade glimmerkorn, som begagnas till strösand.

GLIMMERSKIFFER, m. sing. (mineral.) Bergart, bestående af kvarz med glimmer och af skifrig textur. Kallas äfv. Granitin, Talkskeer, Pip- eller Ställsten.

GLIMRA, v. n. 1. Se *Glimma*. — *Glimrande*, n. 4.

GLIMRIG, a. 2. Som skimrar likt glimmer.

GLIMT, m. 2. En hastigt framlysande och åter försvinnande sol- eller ljustråle. *Vi ha i dag ej fått se en g. af solen*. — Bildar sammansättningarna Solglimt, Ljusglimt.

GLIMTA, v. n. 1. *G. ell. G. fram*, hastigt framlysa och åter försvinna. *Solen g-r fram mellan molnen*. — *Syn*. Se *Lysa*. — *Glimtande*, n. 4.

GLINDER, glin'dnr, n. 3. (fisk.) Metredskap, bestående i ett litet blankt tennstycke, formadt till figur af en fisk, med tofs och krok i nedra ändan, hvarmed man vintertiden metar i vakar, på isen.

GLINDRA, v. n. 1. Blänka med ett lifligt, omvexlande, hastigt försvinnande och återkommande sken, liksom glindret i vattnet, då man metar dermed. *Daggdroppen g-r i blommans kalk emot solen. Vattenytan i en af vinden lätt krusad sjö g-r mot solen*. — *Syn*. Se *Lysa*. — *Glindrande*, n. 4.

GLIP, m. 2. (fisk.) Se *Draghåf*.

GLIS, f. sing. (bot., prov.) Se *Vildpersilja*.

GLISEBLAD, n. 3. pl. (bot., prov.) Se *Liljekonvalje*.

GLITT, se *Glete*.

GLITTER, n. sing. 1) Hvarjehanda små blänkande grannlåter af guld-, silver eller messingsbleck. — 2) (fig.) Grannlåter i tal, skrift.

GLITTERGULD, n. sing. Se *Flitterguld*.

GLITTERSAND, m. sing. Se *Glimmersand*.

GLITTERVERK, n. 3. 1) Grannlåtsarbete af glitter. — 2) Se *Glitter*, 2.

GLITTRA, v. n. 1. Blänka såsom glitter (se d. o. 1), med tätt omvexlande, lifligt och rörligt återsken. *Vågorna g. i solen*. — *Syn*. Se *Lysa*. — *Glitrande*, n. 4.